

χωρεῖ τι ἢ εἰσδέχεται . . . μήτε χωρεῖ μήτε εἰσδέχεται. Πρβλ. χωρεῖν.

εἰσκρίνεσθαι. Εἰσέρχομαι/εἰσδύω, enter/penetrate, Δημόκριτος A 126 a (DK II 113,2) ἤδε γὰρ εἰσκρίνεται καὶ ἐνρεῖ. Πρβλ. ἐγκαταβυσσοῦσθαι, παραδύεσθαι.

εἰσόκε(ν). Ἔως ὅτου, until, Ἐμπεδοκλῆς 26.7 εἰσόκεν ἐν συμφύντα τὸ πᾶν ὑπένερχε γένηται 100.14 εἰσόκε ἀποστεγάσῃ πυκινὸν ῥόον 100.20 εἰσόκε χειρὶ μεθῇ.

εἰσορᾶν (τύπ. ἐσορᾶν). Βλέπω/ἀντιλαμβάνομαι, see/perceive, Ἐμπεδοκλῆς 38 ἐξ ὧν δῆλ' ἐγένοντο τὰ νῦν ἐσορῶμεν ἅπαντα 136 οὐκ ἐσορᾶτε ἀλλήλους δάπτοντες. || **εἰσοράασθαι.** Ξενοφάνης 36 ὁππόσα δὴ θνητοῖσι πεφήνασιν εἰσοράασθαι. Πρβλ. ὁρᾶν, ἐνορᾶν, θεᾶσθαι, θεωρεῖν.

εἶσω (τύπ. ἔσω, ἀντίθ. ἔξω, ἐκτός, ἔκτοθι). Μέσα/πρὸς τὰ μέσα, within/into, Ἐμπεδοκλῆς 5 στεγάσαι φρενὸς ἔλλοπος εἶσω 75 τῶν δ' ὅσ' ἔσω μὲν πυκνά, τὰ δ' ἔκτοθι μανὰ πέπηγε 100.18 αἰθήρ δ' ἐκτός ἔσω λελιημένος ὄμβρον ἐρύκει Διογένης 6.2 ἑτέρα δὲ εἶσω τοῦ μηροῦ 6.31 καὶ αὗται (sc. αἱ φλέβες) τείνουσι διὰ τῶν σφαγῶν εἶσω.

ἕκαστος. Ὁ καθένας/κάθε, each one/each, Παρμενίδης 16.1 ὥς γὰρ ἕκαστος ἔχει κρασιν μελέων πολυπλάγκτων, τὼς νοὸς ἀνθρώποισι παρίσταται Ἐμπεδοκλῆς 2.3-6 ὅτω προσέκυρσεν ἕκαστος 110.5 αὐτὰ γὰρ αὔξει ταῦτ' εἰς ἧθος ἕκαστον, ὅπη φύσις ἐστὶν ἐκάστω Φιλόλαος 11.14 σχίζων τοὺς λόγους χωρὶς ἐκάστων Δημόκριτος 7 ἀλλ' ἐπιρυσμὶν ἐκάστοισιν ἢ δόξιν 243 ἐν δὲ ἐκάστη ἀποτυχίῃ 245.2 ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην 287 ἀπορίῃ ξυνή τῆς ἐκάστου χαλεπωτέρῃ. || Δημόκριτος 259.6 ἀπείργει δὲ ἱερὰ ἐκάστοισι ἐπιχώρια. || **ἕκαστον.** Τὸ κάθε ὄν, each thing, Ἡράκλειτος 1.6 κατὰ φύσιν διαιρέων ἕκαστον 67 ὀνομάζεται καθ' ἡδονὴν ἐκάστων Παρμενίδης 19 τοῖς δ' ὄνομ' ἀνθρώποι κατέθεντ' ἐπίσημον ἐκάστω Ζήνων 1.2 ἀνάγκη ἕκαστον μέγεθός τι ἔχειν Μελισσος 8(2) εἶναι χρή ἕκαστον τοιοῦτο . . . ἀλλὰ αἰεὶ εἶναι